

ΑΜΕΣΗ ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΤΩΝ ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΩΝ ΑΠΟΛΥΣΕΩΝ ΤΩΝ ΔΥΟ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΒΑΖΑΡ ΙΑΝΟΣ

Για μια ακόμη φορά βρισκόμαστε σε έναν αγώνα ενάντια σε εκδικητικές απολύσεις συναδέλφων μας σε ένα ακόμα χώρο «πολιτισμού», όπου πίσω από τις βιτρίνες του κρύβονται διάφορες εκφάνσεις εργοδοτικής τρομοκρατίας και αυθαιρεσίας / ασυδοσίας και ιστορίες εργασιακής πραγματικότητας για πολύ γερά νεύρα!

Ενδεικτικά αναφέρουμε τις πολλές διαφορετικές συμβάσεις, τις επιβαλλόμενες ώρες (ακόμα και ημέρες!) εργασίας πέραν της υπογραφείσας σύμβασης και τις αντίστοιχες «μαύρες αποδοχές», τις απλήρωτες υπερωρίες, την ορθοστασία, τις απολύσεις, τα πρόστιμα προς τους εργαζόμενους, τις μεταθέσεις τους από το ένα μαγαζί στο άλλο, την μετατροπή τους σε «πολυεργαλεία» (...στην γλώσσα των στελεχών της εταιρείας), το υπέρογκο κουβάλημα των εμπορευμάτων με πανάρχαιες μεθόδους, τις παράλογες απαιτήσεις (π.χ. μετακόμιση του ΒΑΖΑΑΡ σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα) και φυσικά την απολύτως εχθρική στάση απέναντι στο δικαίωμα της συνδικαλιστικής δράσης. Σε όλα αυτά προστίθενται τα «απελευθερωμένα» ωράρια, τα εξαήμερα, οι «ανοιχτές Κυριακές» και οι «Λευκές Νύχτες», οι προσλήψεις επισφαλών εργαζομένων μέσω του νέου καθεστώτος των κοινωφελών προγραμμάτων και παλιότερα των stage. Και βέβαια η πρόσφατη επιβολή της χρήσης των περιβόητων scanners, που κρεμάστηκαν στο λαιμό των εργαζομένων για την καταμέτρηση των ατομικών επιδόσεών τους και την επακόλουθη πλήρη επικράτηση του κανιβαλικού ανταγωνισμού μεταξύ τους.

Η απόλυση των δυο συναδέλφων ήρθε -μαζί με άλλες αντίστοιχες απολύσεις- ως απάντηση στην άρνησή τους να υπογράψουν ένα κατάπτυστο κείμενο που επέβαλε στους εργαζόμενους η εργοδοσία, κείμενο που δήλωνε πλήρη υποταγή στις μεθόδους της και καταφερόταν ενάντια στο σωματείο, καθώς και στη μη συγκατάβασή τους στο να δουλεύουν καθημερινά για πολλές παραπάνω ώρες -και χωρίς επιπλέον αμοιβή- κατά τη διάρκεια της πρόσφατης μετακόμισης του ΒΑΖΑΑΡ από τη Σταδίου στην Ακαδημίας.

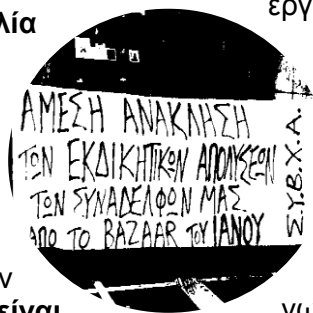
Οι συνάδελφοι προχώρησαν σε καταγγελία της απόλυσής τους στην επιθεώρηση εργασίας (πριν από μερικές ημέρες έγινε και η τριμερής συνάντηση) και έχει ξεκινήσει ήδη από τον Ιούλιο ένας κύκλος κινητοποιήσεων.

Οι ισχυρισμοί της εργοδοσίας από την πρώτη στιγμή ως σήμερα, ότι δήθεν δεν πρόκειται για εκδικητικές απολύσεις είναι τελείως ανυπόστατοι. Έκαναν λόγο για μείωση

του προσωπικού του κεντρικού ΒΑΖΑΑΡ, ότι οι πωλητές σε αυτά είναι εποχιακοί και ότι δήθεν έγιναν οι «αναγκαίες» απολύσεις βάσει κοινωνικο-οικονομικών κριτηρίων. Ωστόσο, τόσο τώρα, όσο και αμέσως μετά τις απολύσεις το εν λόγω κατάστημα ΒΑΖΑΑΡ συνέχισε να λειτουργεί με τον ίδιο αριθμό εργαζομένων, ενώ οι συνάδελφοι είχαν υπογράψει συμβάσεις αορίστου χρόνου. Από την άλλη, με ανακοίνωσή της η ΙΑΝΟΣ Α.Ε. δήλωνε πριν από 2 μήνες ότι «Ο ΙΑΝΟΣ σήμερα, ακολουθώντας μια σταθερή πορεία ανάπτυξης, είναι από τις λίγες εταιρείες στον χώρο του βιβλίου που προσλαμβάνει αντί να απολύει συνεργάτες».

Οι απολύσεις αυτές, όπως και οι υπόλοιπες απολύσεις και εξωθήσεις σε παραίτηση που έγιναν ακριβώς την ίδια περίοδο σε συναδέλφους και συναδέλφισσες από τον Ιανό (σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη), που επίσης είχαν αρνηθεί να υπογράψουν το προαναφερόμενο κείμενο, είχαν ξεκάθαρο εκδικητικό χαρακτήρα. Και βέβαια οι απολύσεις αυτές έγιναν και προς παραδειγματισμό όλων. Η εργοδοσία του Ιανού ήθελε να ξεφορτωθεί (το ίδιο κάνει διαχρονικά και το ίδιο θα επιχειρήσει και στη συνέχεια) με κάθε τρόπο τους εργαζόμενους που έχουν το σθένος και την αξιοπρέπεια να αντισταθούν στις αντεργατικές τακτικές της και να συμβάλλουν στη συλλογική οργάνωσή μας ως συνειδητοποιημένοι εργαζόμενοι και στην οικοδόμηση δεσμών αλληλεγγύης μέσα στο χώρο δουλειάς.

Οι απολύσεις αυτές ήρθαν σε μια περίοδο που δινόταν ένας αγώνας από το κλαδικό σωματείο ενάντια στο καθεστώς των scanners. Με τα τελευταία καταγράφονται οι πωλήσεις των εργαζομένων ξεχωριστά και αξιολογούνται στο τέλος κάθε μήνα (...και μάλιστα με βάση τον τζίρο που φέρνουν στα κέρδη και όχι με βάση τον αριθμό των πωληθέντων βιβλίων). Αυτή η πρακτική, η οποία επίσης προβλέπει την ανακήρυξη του «πωλητή του μήνα» και θέτει αυτούς που θα βρίσκονται στις τελευταίες θέσεις της λίστας αξιολόγησης υπό την απειλή της απόλυσης αν δεν «ανεβάσουν τα ποσοστά τους», ενσταλάζει στους εργαζόμενους την κουλτούρα του κυνηγιού του μπόνους, της προώθησης των πιο ακριβών βιβλίων στους πελάτες, και ταυτόχρονα το φόβο της απόλυσης και τον κανιβαλικό ανταγωνισμό μεταξύ των συναδέλφων. Πρόκειται για έναν σημαντικό αγώνα για τη διαφύλαξη της αξιοπρέπειας μας. Για έναν αγώνα που η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων τον αισθάνονταν και δικό τους αγώνα, άσχετα με τον βαθμό στον οποίο μπόρεσαν ή

επέλεξαν να το καταδείξουν. Άσχετα ακόμα που τελικά με την υπογραφή τους στο κείμενο της εργοδοσίας, η πλειοψηφία αυτών ουσιαστικά στάθηκε ενάντια στον αγώνα αυτό! Πρόκειται για ένα αγώνα που έγινε υπόθεση και μεγάλου μέρος του αναγνωστικού κοινού και πελατών του ΙΑΝΟΥ που δεν είδαν με καθόλου καλό μάτι την πρακτική αυτή και είτε προχώρησαν σε παράπονα είτε επέλεξαν να μην αγοράζουν βιβλία από εκεί. Τον αγώνα αυτό για την άμεση απόσυρση των scanners, και φυσικά την όποια γενίκευσή του και για όλα τα ζητήματα εργοδοτικής αυθαιρεσίας στα βιβλιοπωλεία ΙΑΝΟΣ, προσπάθησε λοιπόν να υπονομεύσει η εργοδοσία με τις απολύσεις, αλλά και με τις ψευδείς και συκοφαντικές ανακοινώσεις της.

Πίσω από όλη αυτήν την ιστορία δεν μπορούμε να μην σταθούμε στο **ρόλο της εργοδοσίας του Ιανού, του Νίκου Καρατζά** που πρόσφατα καταδικάστηκε και για την «υπόθεση Τσοχατζόπουλου». Ας σταθούμε όμως λίγο παραπάνω στο ρόλο του ως εργοδότη, μιας και ως τέτοιος αποτελεί κλασική περίπτωση φορέα εργοδοτικής τρομοκρατίας, αυθαιρεσίας, ασυδοσίας κι αλαζονείας βάσει και όλων όσων αναφέρθηκαν παραπάνω. Από όποια σκοπιά κι αν το δούμε, ο Ν. Καρατζάς προβάλλεται (και με κάθε τρόπο ένα τέτοιο προφίλ το επιβάλει και μέσα στο χώρο δουλειάς) ως αυτός που είναι άτρωτος και κανένας, ούτε και οι νόμοι οι ίδιοι, δεν μπορεί να τα βάλει μαζί του. Πόσο μάλλον οι απλοί εργαζόμενοι του! Κάτι που μέσω του δικηγόρου του φρόντισε να διατυπωθεί ξεκάθαρα ακόμα και στην πρόσφατη σχετική τριμερή συνάντηση στην επιθεώρηση εργασίας.

Στο σημείο αυτό κρίνουμε σκόπιμο να αναφερθούμε και στην **εξέλιξη της υπόθεσης του συναδέλφου μας από τον Ιανό Θεσσαλονίκης που πρόσφατα δικαιώθηκε** από το Εφετείο. Επρόκειτο για μια υπόθεση αγώνα με κοινά χαρακτηριστικά με αυτή των πρόσφατων γεγονότων στον Ιανό. Ο συνάδελφος είχε πριν μερικά χρόνια διεκδικήσει τη σύμφωνα με το νόμο προσαυξημένη πληρωμή της κυριακάτικης εργασίας, κάτι που τελικά κερδήθηκε. Ωστόσο, η εργοδοσία προχώρησε από τη μία στην εκδικητική μετάθεσή του και από την άλλη σε κυκλοφορία κειμένου με τις υπογραφές (και πάλι!) της πλειοψηφίας των εργαζομένων που καταφερόταν εναντίον του κι εναντίον του Σωματείου Υπαλλήλων Βιβλίου Χάρτου Θεσσαλονίκης.

Από την πλευρά μας, ως Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου Χάρτου Αττικής μαζί με όλους τους συναδέλφους μας που υψώνουν το ανάστημά τους, μαζί με όλους όσους βιώνουν για τα καλά όλα τα παραπάνω, **δεν είμαστε διατεθειμένοι να κάνουμε ούτε βήμα πίσω!** Με τους συλλογικούς και αδιάκοπους εργατικούς αγώνες μας επιχειρούμε να δώσουμε ένα τέλος στην ασυδοσία και την

τρομοκρατία όλων των εργοδοτών του κλάδου. Και δε δεχόμαστε με τίποτε τις όποιες συκοφαντίες κάποιων από τους τελευταίους περί δήθεν «επιλεκτικών αντιστάσεων». Οι μάχες που έχουμε δώσει σε τόσους και τόσους χώρους δουλειάς καταδεικνύουν ξεκάθαρα το πόσο ανυπόστατοι είναι οι τέτοιου είδους ισχυρισμοί των εργοδοτών, που έρχονται αντιμέτωποι με τη δίκαιη αντίδρασή μας στις αντεργατικές και αντισυνδικαλιστικές μεθοδεύσεις τους.

Και στο σημείο αυτό θα θέλαμε να κάνουμε μια πρόσθετη μνεία στο **ζήτημα της αξιοπρέπειας μας ως εργαζόμενοι και στο δίκιο της διεκδίκησης των εργατικών μας συμφερόντων**. Στην αξιοπρέπεια των συναδέλφων μας που εργάζονται στον ΙΑΝΟ σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη που γνωρίζοντας τις ενδεχόμενες συνέπειες της στάσης τους επέλεξαν να μην υπογράψουν το κείμενο «δήλωσης τυφλής υποταγής στην εργοδοσία και στις τακτικές της και καταδίκης του σωματείου». Και βέβαια στην εν συνεχεία αξιοπρεπή στάση μας να καταδεικνύουμε έμπρακτα ότι **απαντάμε δυναμικά σε κάθε επίθεση που δεχόμαστε από την εργοδοσία**. Όπως γίνεται και μέσα από τον αγώνα ενάντια στις απολύσεις. Μέσα από τον αγώνα για επαναπρόσληψη, αγώνας που δεν είναι λίγες οι φορές που έχει φέρει αποτέλεσμα, καταδεικνύουμε ότι η παντοδυναμία των αφεντικών είναι ένα μύθευμα μέσα στα μυαλά των ιδίων και **εμείς ως εργαζόμενοι έχουμε το δίκιο και την δύναμη να διεκδικούμε σε κάθε εργασιακό χώρο αυτά που μας ανήκουν και να μην σκύβουμε το κεφάλι στις επιταγές των «από πάνω»**. Κάτι που πραγματικά μπορούμε να το πετύχουμε μέσα από τη συλλογική οργάνωσή μας ως εργαζόμενοι στο χώρο δουλειάς μας και την ενεργή συμμετοχή στο σωματείο μας, την αλληλεγγύη μεταξύ μας, μεταξύ όλων των εργαζομένων και των ανέργων, τη συναίσθηση της εκ φύσεως διαμάχης μας με τον κόσμο της εργοδοσίας.

Κάθε απόλυση και ο αγώνας για την ανάκλησή της είναι υπόθεσή όλων μας, όλων των συναδέλφων του κλάδου κι όλων των εργαζομένων, του κόσμου που βιώνει την εκμετάλλευση, όλου του κόσμου του αγώνα.

Καλούμε τους συναδέλφους στον ΙΑΝΟ να δείξουν έμπρακτα την αλληλεγγύη τους, να μην ξαναπέσουν στην παγίδα της εργοδοσίας, βάζοντας τις υπογραφές τους σε κατάπτυστα, αντισυναδελφικά και καταφανώς ψευδή κείμενα ή και να τα μοιράζουν κιόλας.

Καλούμε όλους τους εργαζόμενους και το αναγνωστικό κοινό να σταθούν δίπλα μας στον αγώνα αυτό. Να απαιτήσουμε όλοι μαζί να **επιστρέψουν οι συνάδελφοι στη δουλειά** με ευνοϊκότερους και ξεκάθαρους όρους.

Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου – Χάρτου Αττικής

Λόντου 6, Εξάρχεια, 10681, Αθήνα | τηλ: 210-3820537
sylyp_vivliou@yahoo.gr | <http://bookworker.wordpress.com>

